

ESQUERRA

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaça, 9

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tamany i número d'insercions.

ANY III - NÚMERO 104

OLOI, 13 DE JUNY DEL 1936

PREU 15 cèntims.

Un fet insòlit

per R. PLA I CORAL

La fixació d'uns cartells d'un color roig pujat que aquests dies han aparegut per les nostres cantonades convocant a certa Assemblea, ens ha produït — per les causes que després direm — tan mala impressió, que molt bé la podríem comparar a la que experimentaria un amant de la bona música que en un concert de càmera es veiés sorprès pels esgarips d'un instrument bàrbarament desafinat.

Ja podran endevinar els nostres lectors de quin cartell es tracta, tota vegada que tant pel seu color cridaner com per la llengua en que està redactat, ell mateix ha fet tots els possibles per tal de no passar desapercebut als ulls del públic.

A l'hora present, quan el catalanisme ha adquirit ja aquest sentit de cosa normal i més que una política és un sentiment i una convicció fortament arrelats en totes les zones i en tots els estaments del nostre poble, que l'ús de la llengua vernacle és reconegut d'una manera oficial i l'escriure precisament en català ha esdevingut tan de sentit comú com el menjar i el beure, l'aparició d'uns cartells o qualsevol altra mena de fulls públics redactats en llengua no catalana no solament significa anar contra la corrent dels fets sinó que també allò que d'una manera gràfica en diem fer el pagès.

Uns quants anys enrera, quan el catalanisme era només la *ceba* d'uns quants, si que aleshores eren aquests pocs els distingits i els notats. Però avui passa al revés; els distingits i els notats, els qui ensenyen la ceba, els qui l'opinió senyala com una cosa insòlita i estranya, són aquests qui s'entossudeixen a ressucitar — ben vanament per cert — un estat de coses que la generalitat del públic té abandonat en absolut.

Sinó, que ells mateixos facin la prova i veuran que són els únics; que ells mateixos es fixin amb la realitat que els volta i es donaran compte que rau en ells precisament la única nota discordant que es produeix en aquesta qüestió, qüestió que, per altra part, ni hauria d'ésser necessari parlar-ne, de tan clara i definitivament sentada que és. I que no ens vinguin amb allò tan gastat i rebregat de què ells són *apolítics*, quan precisament la política la fan comportant-se com es comporten. Hi ha moltes persones completament indiferents al catalanisme, que tant se'ls endona de l'Autonomia i que mai s'han torbat ni cinc minuts en reflexionar sobre aquestes qüestions, però que es guardarien com d'escaldar-se de llençar un document al públic en castellà, per por de cometre una ridícula.

No és la primera vegada que denunciem aquesta manera de captenir-se una organització local en la qüestió de l'idioma i a fe que sincerament ens dol. I ens dol pel desafinament, per la discordància que això suposa en el concert orgànic de totes les institucions locals, avui íntegrament catalanitzades, com també ens apena per ella mateixa, per l'aire que li acaba de donar de cosa forastera, desarrelada de la manera d'ésser de casa nostra.

Avui—ho tinguin ben present això les persones que dirigeixen l'entitat a la qual ens referim—el fer ús del propi idioma en totes les circumstàncies de la vida, de cap manera significa militar una política determinada, ni molt menys comportar-se en catalanista. No és res més que fer el que fa el castellà, el rus, el japonès o el zulú: parlar i escriure en la llengua que la naturalesa li ha donat, sigui dolça o aspra, rica o pobra, molt difosa o limitada, que en cap més altra s'expressarà millor per la senzilla raó de què és la seva.

Bases de treball presentades per les treballadores de la fàbrica de caps de cartó del senyor Pere Alzamora, pel seu estudi i aprovació

Base 1.ª Reconeixement del Sindicat d'oficis varis adherit a la Federació Local de Sindicats d'aquesta.

Base 2.ª Els jornals mínims seran els següents: Aprenentes primer any, 2'75 ptes. diàries. Aprenentes segon any, 3'25 ptes. diàries. Demés personal, 4'50 ptes. diàries.

Base 3.ª Es consideren com aprenentes, des dels catorze fins els 16 anys, i les que actualment estiguin catalogades com a tals; en cas que entrés a treballar una companya amb més de 14 anys d'edat, fixaran el jornal una comissió del Sindicat i el patró de comú acord.

Base 4.ª El patró no llogarà més que dues aprenentes per any a excepció que es vegés obligat a augmentar la producció, naturalment, després de recórrer a hores extraordinàries de treball.

Base 5.ª En cas d'excés de treball, es podran treballar hores extraordinàries amb un augment d'un 25 per cent la primera hora i les restants amb un 50 per cent d'augment.

Base 6.ª La jornada de treball serà de 48 hores setmanals.

Base 7.ª El patró complirà totes les lleis socials vigents, i pagarà les vacances anyals.

Base 8.ª En cas de manca de treball, es repartirà a proporció entre totes les treballadores sense cap excepció.

Base 9.ª Si el patró es vegés obligat a restringir el treball i només es pogués treballar 2 o 3 dies per setmana, es començarà a treballar el primer dia hàbil de la setmana, totes juntes, com també totes juntes acabaran el treball.

Base 10.ª El patró no podrà despedir a cap treballadora, si és que no hi hagi un motiu justificat.

Sindicat d'Oficis Varis adherit a la Federació Local de Sindicats

Per l'estudi i aprovació d'aquestes bases, s'han donat vuit dies de temps al senyor Pere Alzamora.